حضرت امام حسین(ع):

کسی که با نیرنگ و معصیت خدا، در پی به‌دست آوردن چیزی رود، کمتر به آنچه امید دارد می‌رسد و زودتر به آنچه می‌ترسد، دچار می‌شود.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز و مدیرمسؤول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی
نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پیامرسان: vatanemrooz@ پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰
وطن امروز
روزنامه صبح ایران
VATANEMROOZ.IR

اخبار

«هزار دستان» حاتمی با صدای بهروز رضوی

قسمت نهم نسخه ویژه نابینایان سریال «هزار دستان» به کارگردانی علی حاتمی و توضیح سیدبهروز رضوی، جمعه ۲۳ شهریورماه ساعت ۱۰ صبح منتشر می‌شود و از طریق سایت سوینا در دسترس علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت.

این مجموعه زیر نظر گلاره عباسی و با سردبیری کیوان کثیریان تولید شـده و متن روایت آن را شیدا محمدطاهر نوشته است. این نسخه از سریال با صدابرداری مرتضی محقق در استودیو فراز ضبط شده و مرجان طبسی نیز صدای آن را تدوین و میکس کرده است. علاقه‌مندان می‌توانند با مراجعه به پایگاه اینترنتی سوینا به نشانی .www.sevinagroup com یا از طریق پادگیرها و کانال تلگرام رادیو سوینا به فایل صوتی فیلم‌های توضیح‌دار دسترسی داشته باشند.

«خفتگی» در گالری ایده افتتاح می‌شود

نمایشگاه نقاشی‌های میترا اسلامی با عنوان «خفتگی» جمعه ۲۳ شهریور در گالری ایده افتتاح می‌شود و تا ۴ مهر ادامه خواهد داشت. «خفتگی» سومین نمایشگاه انفرادی میترا اسلامی است و در آن انسان را در وضعیت نازمان و نامکان تصویر کرده است. میترا اسلامی، نقاش و پرفورمنس‌آرتیست، متولد سال ۶۸ در تهران است. آموزش نقاشی را از ۱۸ سالگی در کلاس‌های رحیم نوه‌سـی و حسـین طوطی آغاز کرد. اسلامی تحصیلات خود را در مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد نقاشی پی گرفت و همزمان به‌طور حرفه‌ای به نقاشی و پرفورمنس پرداخت. نمایشگاه «خفتگی» جمعه ۲۳ شهریور ساعت ۴ تا ۸ در گالری ایده به نشانی خیابان سنایی، خیابان هجدهم، شماره ۲۶ افتتاح می‌شود و تا ۴ مهرماه ادامه خواهد داشت. علاقه‌مندان هر روز می‌توانند از ساعت ۴ تا ۸ از این نمایشگاه دیدن کنند.

تمدید مهلت ارسال اثر به هجدهمین جشنواره «سینماحقیقت»

بـا توجه به درخواسـت تعدادی از صاحبـان آثار برای آماده شدن نسـخه نهایی فیلم‌های خود، شورای برگزاری هجدهمین جشـنواره بین‌المللی «سینماحقیقت» مهلت دریافـت آثار را تمدید کرد. بخش‌های جشـنواره شـامل مسابقه ملی، مسابقه بین‌الملل، جایزه شهید آوینی، «غزه، فلسـطین، مقاومت»، بخش‌های جنبی ملی و بین‌الملل و بزرگداشت می‌شـود؛ امکان ثبت‌نام در سایت برای حضور در جشنواره «سینماحقیقت» امکان‌پذیر است. در مقدمه فراخوان این دوره از جشـنواره آمده: «دنیای امروز، دنیای عبور از یکجانبه‌گرایی و تک‌صدایی اسـت؛ جهان روزهای سخت و لحظه‌های غرورآفرین، «سینماحقیقت» فرصتی برای شنیده شـدن پژواک جهان چندصدایی است. با این رویکرد، امسال در بخش «غزه، فلسطین، مقاومت» به آثاری با موضوع مقاومت، فجایع انسانی و نسل‌کشی در غزه توجه خواهیم کرد. همچنین می‌کوشیم کاشف استعدادهای تازه و آثار خلاقانه و تماشایی در سینمای مستند باشیم». در بخش ملی آثاری می‌توانند متقاضی حضور در جشنواره باشند که بعد از فروردین ۱۴۰۲ تولید شده باشند و ۲ قدردانی هم در جشنواره «سینماحقیقت» انجام خواهد شد.

اعلام زمان اختتامیه جشنواره ملی سرود فجر

دبیر جشنواره ملی سرود فجر اعلام کرد مراسم اختتامیه این دوره از جشـنواره ۲۶ شـهریور در تالار وحدت برگزار می‌شود. حامد جلیلی با اعلام خبر استقبال گروه‌ها از این رویداد هنری بیان کرد: این جشنواره از مهر سال ۱۴۰۲ با استقبال حدود ۷۰۰ گروه از سراسر کشور فعالیت خود را آغاز کرد که مرحله استانی آن در ۴ شهر مشهد، اصفهان، میناب و تهران برگزار شد. هم‌اکنون گروه‌های راه‌یافته به مرحله پایانی، با راهبری دبیرخانه جشنواره آثار خود را برای اجرای در مرحله پایانی جشنواره تولید کرده‌اند. وی افزود: برای نخستین بار در جشنواره‌های کشوری، گروه‌های سرود باید آثار خود را همراه با ارکستر زنده در مقابل داوران اجرا کنند. برای این منظور در ماه‌های اخیر یک گروه ارکستر کاملا حرفه‌ای توسط دبیرخانه جشنواره تشکیل شده است. اعضای ارکستر، آثار تمام گروه‌ها را به صورت دقیق تمرین کرده‌اند به گونه‌ای که در حال حاضر برای اجرای زنده، همراه هر گروه آمادگی کامل دارند. دبیر نخستین جشنواره ملی سرود فجر اظهار کرد: برای داوری مرحله پایانی همچون مرحله مقدماتی از استادان حرفه‌ای و متخصص عرصه موسیقی و سرود دعوت شده است و شهلا میلانی، سیدجواد هاشمی، مجید اخشابی و حامد عسگری افرادی هستند که اجراهای پایانی را داوری می‌کنند. حامد جلیلی در پایان بیان کرد: آیین اختتامیه این جشنواره همراه با اهدای جوایز به گروه‌های برتر، تقدیر از چهره ماندگار سرود و برنامه‌های ویژه، ۲۶ شهریورماه با حضور مسؤولان و اهالی فرهنگ و هنر در تالار وحدت برگزار می‌شود.

«دلاور بی‌ترمز» به کتابفروشی‌ها آمد

کتاب «دلاور بی‌ترمز» نوشـته رحیمه جمال به تازگی توسـط نشر شاهد منتشـر و روانه بازار نشر شده است. این کتـاب روایت داسـتانی از مجاهدت‌های جانبـاز «رمضان جرجانی» است. رمضان جرجانی فقط ۱۴ سال داشت که با وجود مخالفت‌های شدید خانواده از خانه و کاشانه گریخت و به سوی جبهه‌های نبرد شتافت. او زمستان‌های زمخت جبهه را که پنجه‌های تیزش گونه‌های پسر نوجوان را می‌خراشید تاب آورد و تا هنگام اعلام آتش‌بس، در دفاع از خاک و ناموس وطن از پا ننشست. این دلاور بی‌باک سال‌های جنگ و نبرد به همراه یارانش شـاهکارهای حیرت‌انگیزی در فصل‌های نوجوانی و جوانی به یادگار گذاشت و همین رشادت‌ها بود که رحیمه جمال را تحت تأثیر قرار داد تا این ماجراها را که گاه با چاشنی طنز همراه شده، برای نوجوانان روایت کند. این کتاب روایت داستانی طنزگونه دارد و تمام شخصیت‌های آن واقعی هستند. شخصیت‌هایی چون سید هادی بروگردی، فریدون علی‌کتولی، حبیب‌الله افتخاریان و مهدی باکری هرچند شهید شدند اما خاطرات زندگی با آنها، روایت داستانی جذابی را برای نوجوانان رقم زد. این کتاب با ۲۷۱ صفحه، شـمارگان هزار نسخه و قیمت ۱۵۰ هزارتومان عرضه شده است.

بازخوانی سیر تطور سینمای ایران به بهانه ۲۱ شهریور روز ملی سینما

انقلاب سینمایی با انقلاب اسلامی

گروه فرهنگ و هنر: سینما در بررسی شاخص‌های فرهنگـی - اجتماعی نیم قـرن اخیر ایران، تنها یک مدیـوم هنری برای نمایش فیلم نبوده و کارکردهای سیاسـی - اجتماعی قابل توجهی داشـته اسـت که مقایسـه وضعیت سینمای ایران قبل انقلاب اسلامی و پس از آن این کارکردها و تاثیرات را بیشـتر روشن خواهد کرد.

سـینمای قبـل انقلاب عـلاوه بر اینکـه از لحاظ سخت‌افزاری دچار نقصان‌های فراوان بود و مشکلات معتنابهـی را از کمبـود تکنیـک و تکنولوژی تجربه می‌کـرد، به طور مشـخص بـا معضـلات جدی در حوزه‌های نرم‌افزاری فرهنگی و اجتماعی نیز مواجه بود که موجب شـد تا مرز نابودی و ویرانی نیز پیش رود. برخی تحلیلگران حتی یکی از ریشه‌های جدی انقلاب اسلامی ایران در سال ۵۷ را ماهیت نابسامان سینماها عنوان می‌کنند. وضعیت نمایش فیلم‌های جنسیت‌زده به قدری وخیم بود که سینمای اجتماعی و دغدغه‌مند به طور کلی نابود شـده بود و تنها فیلم‌های خاص با فرمول‌های مشـابه و تکراری تولید و پخش می‌شـد؛ آثاری که کمترین کارکرد فرهنگی سینما را انعکاس می‌دادند و بیشـتر بازتاب‌دهنده ادای دین به اقتصاد و تجارت سینما بودند. این بود که قاطبه مردم بر آن شـدند با سینما به عنوان یکی از نمادین‌ترین مظاهر بی‌بند و باری مبارزه کنند و نتیجه آن شد که سینماها یکی از نخسـتین مراکزی بودند که مردم انقلابی در سال ۵۷ همت به اصلاح آن نهادند.

پـس از انقـلاب، رویکرد و نوع نگاه بـه ماهیت و کلیت سـینما مهم‌ترین نگرانـی اهالی دغدغه‌مند و واقعی فرهنگ و هنر در ایران بود، چرا که از یک سو سینما با بی‌بند و باری و فاحشه‌گری معنا پیدا کرده بود و از طرف دیگر بخش‌های مهم و قابل توجهی از مردم ایران همانند همه جوامع بشـری علاقه‌مند به تماشـای فیلم و رفتن به سـینما بودند. اینجا بود که ورود تاریخـی و بیانات متقن امام خمینی(ره) درباره سـینما، نه تنها تاویل و تفسـیرهای غلـط را درباره ماهیت سینما از میان برد، بلکه سبب شد ریل‌گذاری جدیدی در مسـیر فرهنگی ایران‌زمین ایجاد شود و مسـیر جدید اداره و احیای این هنر - صنعت مدرن برای سـینماگران مشـخص شود. ایشـان ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ در بهشت زهرا(س) طی سخنرانی تاریخی‌ای که داشـتند، درباره سـینما فرمودند: «سـینمای ما مرکز فحشاسـت. ما با سـینما مخالف نیستیم، ما با مرکز فحشا مخالفیم. ما با رادیو مخالف نیستیم، ما با فحشـا مخالفیم. ما با تلویزیون مخالف نیستیم، ما با آن چیزی که در خدمت اجانب برای عقب نگه داشتن جوانان ما و از دست دادن نیروی انسانی ماست، با آن مخالف هسـتیم. ما کی مخالفـت کردیم با تجدد؟ با مراتب تجدد؟ مظاهر تجدد وقتی که از اروپا پایش را در شرق گذاشت - خصوصا در ایران - مرکز [عظیمی] که باید از آن اسـتفاده تمدن بکنند، ما را به توحش کشانده است. سـینما یکی از مظاهر تمدن است که باید در خدمت این مردم، در خدمت تربیت این مردم باشد و شما می‌دانید که جوان‌های ما را اینها به تباهی کشیده‌اند؛ و همین‌طور سایر این [مراکز]؛ ما با اینها در این جهات مخالف هسـتیم. اینها به همه معنا خیانت کرده‌اند به مملکت ما».

در ادامـه به چنـد عامل تفـاوت و اختلاف میان سـینمای قبـل و بعد انقلاب که اثـرات مهم‌تری در بازشناسی و تغییر این مسیر ارائه می‌دهد، می‌پردازیم.

■ فیلـم به جای فیلمفارسـی؛ تنوع ژانر به‌جای سینمای تک ژانر

ترویـج فرهنگ فیلم‌بینی با ارائه ژانرها و گونه‌های مختلف سینمایی به جای انحصار فیلمفارسی یکی از مظاهر مهم انقلاب اسلامی و تغییر ریل در سینما بود. یکی از مهم‌ترین قدم‌ها تغییر فضا و مضامین فیلم‌ها بود. سـینمای پس از انقـلاب آن فیلم‌های هنری و شبه‌روشـنفکری را که نسبتی با مردم نداشت و صرفا برای خوشـایند برخی منتقدان ساخته می‌شد، کنار گذاشـت امـا آن چیزی که نیاز بـه توجه جدی‌تری داشت، فیلمفارسی بود که همیشه بنا را روی مسائل و شـوخی‌های جنسـی و عریان‌نمایی و رقص و آواز می‌گذاشت و اگر هم مسائلی درباره فتوت، جوانمردی و نقد طبقه فرادست و بها دادن به طبقه محروم مطرح می‌کرد، بسیار سـطحی بود و هیچ‌گاه ریشه‌ای عمل نمی‌کرد و به عمق نمی‌رفت.

از نظر تنوع و تکثر ژانر و گونه سینمایی نیز سینمای بعد از انقلاب به هیچ‌وجه قابل مقایسه با پیش از آن نیست. به طور کلی، اگر از برخی تلاش‌های هنرمندانه و ساخت چند فیلم شاخص از سوی برخی فیلمسازان بزرگ در سینمای پیش از انقلاب صرف‌نظر کنیم، در مجموع با سینمایی تک‌ژانری روبه‌رو بودیم. در سوی مقابل گونه‌های مختلف سیاسـی، اجتماعی، کمدی، فانتـزی، کودک و.... بعد از انقلاب ظهور و بروز یافت که هیچ تماشـاگر منصفی این میزان تغییر را کتمان نخواهد کرد.

■ پیشرفت سینمای مستند، کوتاه، انیمیشن و برگزاری جشنواره‌های معتبر

سینمای مستند قبل از انقلاب، شامل گنج‌هایی از فیلم‌ها و فیلمسازان بود و در ارزش و اعتبار از سینمای داسـتانی آن موقع پیشروتر بود اما در سینمای پس از انقلاب بود که این‌گونه سینمایی رشد چشمگیری یافت و تنوع و گستردگی موضوعات و طرح مسائل و مشـکلات مختلف اقصی نقاط کشور، بسیار بر ارزش و اعتبار آن افزود. از سـویی سـینمای انیمیشـن و پویانمایی در سال‌های پس از انقلاب تحول و تغییرات بیشتر و قابل توجه‌تری یافت و جوانان مستعد انقلابی بویژه در سـال‌های اخیر به پیشرفت چشمگیری در تکنیک و داسـتان‌گویی دسـت یافتند. مهم‌تر اینکه این فیلم‌ها با اسـتقبال و فروش خیلی خوبی هم در گیشـه مواجه شدند و در انفعال و کم‌رونقی سینمای کودک و نوجوان در دهه ۹۰، نظر و رضایت کودکان و نوجوانـان این سـرزمین را تامین کـرد. فیلم‌های «پسر دلفینی»، «لوپتو»، «شاهزاده روم»، «فیلشاه» و «بچه‌زرنـگ» - که در نوبت اکران عمومی اسـت و در جشنواره فیلم فجر با اقبال بالایی روبه‌رو شد - از مصداق‌های این روند موفق هستند. اکران بچه‌زرنگ در برخی کشـورهای اروپایی و اقبال این کشورها به تماشـای این آثار بخوبی کیفیت سـینمای انیمیشن ایران بعد از انقلاب را گواهی می‌دهد؛ انیمیشـنی که قبل از انقلاب اصلا محلی از اعراب نداشت!

پیـش از انقـلاب، در مجموع ۹ جشـنواره برگزار می‌شـد که تنها ۲ فستیوال، معتبر و قابل توجه بود؛ جشنواره جهانی فیلم تهران که فیلم‌های برگزیده ایران در کنار آثاری از دیگر کشورها به رقابت می‌پرداختند و جشنواره فیلم سپاس که از فیلم‌های برتر ایرانی در هر سـال تجلیل می‌کرد. جز این، باید به جشـنواره بین‌المللی فیلم رشد به عنوان قدیمی‌ترین جشنواره فیلم ایران اشاره کرد که بر فیلم‌های علمی، آموزشی و تربیتـی تمرکز داشـت و هنوز هم فعال اسـت. با وجـود برخی امتیـازات از جمله مراوده با سـینمای جهـان و حضور برخی چهره‌های سرشـناس دنیا در جشنواره جهانی فیلم تهران، جشنواره‌ها در سینمای پس از انقلاب تناسـب کامل‌تری با تولیدات و سلایق مختلف سـینمایی داشتند و سـینمای ایران دارای چند جشـنواره معتبر در کشـور و حتی در منطقه و جهان شـد. جشنواره فیلم فجر که تا امروز ۴۲ دوره آن برگزار شده، مهم‌ترین رویداد سینمایی ایران است و با وجود برخی نقایص، همچنان نسـبتی اساسی با سـینمای انقلاب دارد. جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، جشنواره سینماحقیقت، جشنواره فیلم مقاومت، جشـنواره مردمی فیلم عمار، جشـن حافظ، جشن سینمای ایران، جشنواره بین‌المللی فیلم شهر، جشنواره فیلم پلیس و... از جمله جشنواره‌ها و رویدادهای سینمایی شکل گرفته در پس از پیروزی انقلاب هستند که تنوع مضمونی و محتوایی دارند.

در سـینمای پس از انقلاب سـینمای ایران برای نخستین‌بار با عباس کیارستمی و فیلم طعم گیلاس، جایزه نخل طلای جشنواره فیلم کن را به دست آورد مجید مجیدی در سال ۱۹۹۸ با فیلم بچه‌های آسمان به عنوان یکی از ۵ نامزد فیلم غیرانگلیسی‌زبان اسکار معرفی شـد. این بزرگ‌ترین افتخار سینمای ایران در اسـکار تا آن سـال بود. همچنین شهاب حسینی به عنوان نخستین بازیگر ایرانی جایزه نخل طلای بهترین بازیگر مرد رویداد معتبر کن را برای بازی در فروشنده به خانه برد و اصغر فرهادی هم برای نخسـتین‌بار در تاریخ سـینمای ایران، ۲ جایزه اسکار را برای ساخت فیلم‌های جدایی نادر از سیمین و فروشنده کسب کرد.

پیش از انقلاب، عمده علاقه‌مندی و حضور زنان در عرصه‌های هنری در حوزه‌های خوانندگی و بازیگری بـود و کمتر فیلمسـاز زنی را می‌توان سـراغ گرفت که در آن زمان اهتمام به سـاخت فیلم داسـتانی یا مستند کرده باشد، این در حالی است که سینماگران زن موفق زیادی در سـال‌های بعد انقلاب را می‌توان سراغ گرفت که علاوه بر ساخت فیلم‌های مختلف در ژانرهای متنوع، توانستند حضورهای جهانی درخشانی نیز داشـته باشند. به طور دقیق، در سینمای پیش از انقلاب تنها ۲ کارگردان زن برای سـاخت فیلم پشت دوربیـن قـرار گرفتند که آن دو هـم فقط یک فیلم ساختند و فیلمسازی‌شـان تکرار نشد. نخست شهلا ریاحی که نخستین کارگردان زن ایران لقب گرفت و سال ۱۳۳۵ فیلم «مرجان» را با بازی خودش ساخت و دوم هم کبری سـعیدی که سال ۵۷ فیلم «مریم و مانی» را کارگردانی کرد اما در سینمای پس از انقلاب، جریان کاملا معکوس شد. رخشان بنی‌اعتماد، پوران درخشـنده، تهمینه میلانی، مرضیـه برومند، منیژه حکمـت، نرگس آبیـار، آیدا پناهنـده، تینا پاکروان، نیکی کریمی، انسـیه شاه‌حسـینی، مونا زندحقیقی، منیر قیـدی، لیلی عاج و... از مهم‌ترین فیلمسـازان زن سـینمای ایران در دوران پس از انقلاب اسـلامی هستند. جز اینها باید به انبوهی از ستارگان و بازیگران و سینماگران زن در شاخه‌های مختلف از تهیه‌کننده تا منشی صحنه و چهره‌پرداز و تدوینگر و... اشاره کرد که در سـینمای پیش از انقلاب حضور و فعالیت‌شان به این شکل و تشخص قابل باور هم نبود.

پیام رئیس سازمان سینمایی کشور به مناسبت فرا رسیدن روز ملی سینما

تصور جامعه بدون سینما، تقریباً محال است

گروه فرهنگ و هنر: رئیس سازمان سینمایی در آستانه روز ملی سـینما در پیام تبریکی نوشـت: سینمای ما برای اینکه از قافله جهش‌های حیرت‌آور دنیا جا نماند، نیاز به فراروی از کلیشه‌های کهنه و چنبره سنتی دارد و برای پیوسـتن به شتاب رشـد این صنعت، یکدلی و اجتنـاب از کشـمکش‌های درون صنفـی ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

در متـن پیام محمد خزاعی به مناسـبت روز ملی سـینما آمده است: سـینما یکی از جلوه‌های زیبای هنـری ذهن حقیقت‌جو و کمال‌گرای انسـان معاصر اسـت؛ هنری شـکوه‌مند، جذاب و چشـمگیر که با اکسـیر آگاهی و احساس، شـتاب و کیفیت تکاملی انسان مدرن را دستخوش تحول کرده است و در روند بهسازی زیست‌بوم جوامع امروز، جایگاه ویژه‌ای دارد. این معجزه قدرتمند قرون جدید مسیر حرکت تاریخ بشر را هم تحت تاثیر قرار داده است.

هر جامعه و کشـوری که از راهبردها و کاربردهای این هنر نوین در جهت رسیدن به اهداف خود استفاده کند، به رشـد و شکوفایی آن، در ساحت‌های مختلف کمک کرده است.

خزاعی ادامه داد: تصور جامعه‌ای بدون سـینما در دنیای امروز، تقریبا محال است. سینما به همان اندازه که توانسته خودش به رشد و پویایی برسد، این قابلیت را داشته است که وجوه اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی ملت‌ها را نیز توسعه و بسط دهد.

قدرت بی‌مانند سینما را در اعتلای یک جامعه نباید نادیده بگیریم، چرا که به واسطه شعاع فراگیری که دارد هم می‌تواند انسـان تربیت کنـد و هم جوامع را متحـول سـازد. مضافا اینکه سـویه دیگر سینما، می‌تواند ویرانگر و مخرب باشد. چنانچه، بی‌توجه به مبانـی تمدنی، بنیان‌های انسـانی و نظـام اخلاقی سـراغش برویم، می‌تواند خطرسـاز و آسـیب‌زننده باشد. اگر منافع ملی، شرافت و نجابت انسانی و عدالت اجتماعی را در فرآیند آن، نادیده بگیریم.

خزاعی ادامه داد: سـینما در کشـور ما هم، تاریخ پرنشـیب و فرازی دارد. بیش از ۴ دهه پس از انقلاب اسـلامی قدم‌های بلندی برای توسعه و شکوفایی آن برداشته شده و اکنون، ثمره این نگاه، سرمایه ارزشمند خاطرات جمعی و مشترک ما از گرمای حضور سینما طی چند دهه گذشته است.

باورمـان این اسـت که مهم‌ترین ثروت سـینمای ایران سـرمایه انسانی آن اسـت که در عرصه ملی و بین‌المللی به آن تشـخص مضاعف بخشیده است و از همین رو، سینمای ایران به خاطر کارنامه درخشانش از مهم‌ترین سینماهای منطقه و جهان به شمار می‌آید.

سـیر نزولی سینمای ایران به سمت ابتذال در برخی ادوار، هم مدیران فرهنگی و هـم صاحب‌نظـران و دغدغه‌منـدان این عرصه را نگـران کـرده و هنـوز هـم به‌رغـم پالایش‌ها و تحولات بسیار، این نگرانی در بزرگان و پیشکسـوتان سـینما وجـود دارد و تا رسـیدن به آن سـینمای آرمانی فاصله زیادی داریم؛ به عنوان عضو کوچکی از خانواده بزرگ سـینمای ایـران معتقدم همچنـان با تقویت همدلـی و وفاق شـکل‌گرفته در سـینما، مسـؤولان فرهنگی و مردم رسیدن به آن نقطه دور از دسترس نیست.

سـینما پـس از مقطع کرونا و برخـی رخدادهای اجتماعی، در این سال‌ها، زخم‌ها برداشته و بحران‌های سختی را تجربه کرده و مسیر دشواری برای ترمیم آن تا به امروز، طی شده است.

بازگشـایی و توان‌بخشـی بـه بدنه آسـیب‌دیده سینمای پس از کرونا، جامعه‌شناسی سینما و شناخت سـلایق و ژانرگرایی و استانداردسـازی، فعال‌سـازی دیپلماسـی‌منطقه‌ای، کمک به رشـد سینمای ملی، فرهنگی و اجتماعی، بازشناسـی مسـیرهای آشـتی خانواده‌ها با سـالن‌های سـینما، نگاه جدی با هدف احیای ظرفیت‌های سـینمایی استان‌ها، جوان‌گرایی و احتـرام به اصل چرخش نخبگانی، توجه و تاکید به جایگاه و منافع واقعی مجموعه‌های صنفی، شناسایی و جلب سـرمایه‌گذاری برای توسـعه زیرساخت‌ها با بهره‌گیری از ظرفیت‌های بخش‌های دولتی، خصوصی و ارگانی، توجه به فناوری‌های نوین در صنعت پخش و اکران و رونق اقتصاد سـینما گوشـه‌ای از اقدامات و دسـتاوردهای جمعی خانواده سـینما در این دوره است.

بدون‌شک سینمای ایران بدون حمایت تمام اهالی سـینما و مخاطبان فرهیخته آن، قطعا نمی‌توانسـت بـه جایگاه امروزش دسـت یابد. سـینما بـا عبور از گذرگاه‌های پرخطـر، رو به افق‌های تازه دارد. خروج از انسداد، انگاره‌های سـنتی و روزمرگی به فداکاری و شـهامت فعالان این عرصه نیاز دارد. دنیا با انقلاب تکنولوژیکی در صنعت سینما، وارد اقلیم‌های جدیدی شده و ورود هوش مصنوعی و توان‌افزایی آن به صنعت سـینما، این حوزه را با جهش‌هـای حیرت‌آور همراه کرده است.

معتقدم سینمای ما برای اینکه از این قافله جا نماند نیاز به فراروی از کلیشه‌های کهنه و چنبره سنتی دارد و برای پیوسـتن به شتاب رشـد این صنعت، یکدلی و اجتنـاب از کشـمکش‌های درون صنفـی ضرورتی اجتناب‌ناپذیر اسـت. روز سـینما مجالی اسـت برای یادآوری جایگاه این هنر پرمخاطب در جامعه. این روز ملـی را به قاطبه اهالی فرهنـگ و هنر بویژه خانواده بزرگ سینما تبریک می‌گویم.